

Lovforslagene til Efteraaret, hvis man havde imødekommet vort Ønske om en virkelig Behandling af Forslagene og Tid til Overvejelse af deres Enkeltheder; og Lovenes Ikrafttræden, der jo først skal ske til 1. Januar, havde det maaske ikke af den Grund været nødvendigt at udskyde. Men saaledes som Sagen nu ligger, kan vi ikke paatage os Ansvar for disse Loves Enkeltheder. Jeg skal derfor anbefale ærede Medlemmer at undlade at stemme.

Ordføreren (Birch): Det ligger i Sagens Natur, at der ogsaa indenfor Udvalgets Flertal har været stærke Ønsker fremme om, at man kunde have faaet noget rigeligere Tid til Forslagenes Behandling. Naar man ikke desto mindre indenfor dette Flertal har kunnet blive enig om en Indstilling om uforandret Vedtagelse, skyldes det en Række ganske bestemte Forhold. For det første, at de Organisationer, som er interesserede i de foreliggende Forslag, har haft overordentlig rigelig Tid til at medvirke ved Sagens Behandling, først gennem deres Repræsentation i Udvalget, dernæst overfor Handelsministeriet og overfor Folketinget og nu endelig overfor Landstinget. Ikke desto mindre er Forholdet det, at vi i Landstingsudvalget kun har modtaget en eneste Henvendelse, for hvilken jeg gjorde Rede ved Sagens anden Behandling. Dertil kommer, at der indenfor Udvalget faktisk ikke er fremsat Ønske i nogen Retning om yderligere Oplysninger, end vi allerede har indhentet hos Handelsministeren; ellers vilde det maaske have haft Indflydelse paa Udvalget, da man nødig nægter Tilladelse til, at alle Oplysninger indhentes. Endvidere er der, som bekendt og som allerede sagt ved anden Behandling, ganske overordentlig ringe Forskel paa de Love, der allerede er vedtaget i Sverige og Norge, og de foreliggende Forslag; og den Forskel, der er, stiller absolut ikke den danske Skibsfart ringere end den svenske og den norske Skibsfart. Under disse Omstændigheder har Udvalgets Flertal fundet det ønskeligt, at man af Hensyn til Samarbejdet med Sverige og Norge paa denne Lovgivnings Omraade ikke udskyder Sagen et halvt Aar, men gaar til Vedtagelsen allerede nu, og ud fra disse Betragtninger kan Udvalgets

Flertal, som jeg før nævnte, anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Maa jeg, da enkelte Medlemmer har ment, at jeg ved Sagens første Behandling udtalte mig stærkt imod Lovforslaget, sige, at mine Udtalelser vendte sig imod Tendensen i den Forberedelse, som dette Lovforslag har faaet gennem Kommissionen. Jeg har fundet, at Kommissionen til Skade for Skibsfarten som Helhed har foreslaaet Bestemmelser, der maa svække Disciplinen om Bord i Skibene, men jeg er fuldstændig paa det rene med — og det fremgik allerede af mine Udtalelser ved Sagens første Behandling —, at det vilde være ganske utænkeligt at føre Udviklingen tilbage til Søløven af 1892, idet dels Kommissionen i de tre skandinaviske Lande, dels de to Landes, Norges og Sveriges Lovgivning allerede har knæsat det Princip, som nu foreligger i Lovforslaget, dels endelig, at Lovforslaget er vedtaget i det høje Folketing. Under saadanne Omstændigheder at tænke paa at føre Lovforslaget tilbage paa disse Punkter vilde være ganske umuligt. Jeg kan sige, at Venstre har ikke yderligere Ønsker end dem, der allerede har været fremsat i det andet høje Ting, og vi føler os overbevist om, at hvis Resultatet af den Afstemning, der nu skal finde Sted, bliver, at Forslaget ikke gennemføres nu, saa at vi maa have det frem til ny Behandling i Efteraaret, vil Forslaget dog ganske utvivlsomt blive vedtaget næsten nøjagtigt saaledes, som det foreligger her. Jeg tror ikke, der vilde være vundet noget, heller ikke for dette høje Tings Prestige, hvis det blev Resultatet. Af disse Grunde har det Parti, jeg tilhører, sluttet sig til Udvalgets Flertal og anbefaler hermed Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Landsting.

Handelsministeren (Jørgen Christensen): Jeg beklager, at den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Lange), ikke kan give sin Tilslutning til Lovforslaget. Det er rigtigt, at Tiden har været knap, og den Anke, der her er fremsat, er vel nok en saadan, at man i Almindelighed bør tage Hensyn til den, men der foreligger i dette Tilfælde særlige Forhold. Forslaget har været behandlet i en Kommission, al-